

42 Но разумѣхъ въ че лю-
бовь, Бжѣта нѣмате въ себѣ си.

43 Язъ дойдохъ во ѿме то
на-Отца моего, и не мѣ
пріймате: ако дойде дрѣгъ
во ѿме то свое, него ще да
пріймете.

44 Каквѣ можете вше да
повѣрѣвате, като прійма-
те Едѣнъ ѿ дрѣгиго слава,
а слава та колѣто е ѿ са-
магѣ Бжѣта не трасите;

45 Не мыслѣте, зашѣ азъ
ще да въ наклеветимъ на
Отца: ѿма кой да въ кле-
вети, Мшѣсеѣ на когото
вше се надѣете.

46 Зашѣто ако въхѣте въ-
рѣвали Мшѣсеѣю, шѣхѣте да
повѣрѣвате и мене: зашѣ-
то той за мене писа.

47 И ако на негови те пи-
санѣа не върѣвате, каквѣ ще
да повѣрѣвате мой те дѣмъ;

ГЛАВА 5.

И послѣ по това шѣде И-
сѣсъ одонѣвъ морѣ то на-
Галѣлеа, коѣто се говорѣ Тѣ-
верѣадско:

2 И слѣдъ нѣгѣ ѿдѣше
мнѣгъ народъ, зашѣто глѣ-
даха чѣдѣса та коѣто прѣ-
вѣше на болни те.

3 И качѣсе на гора та И-
сѣсъ, и тамъ седѣше заедно
съ оученицѣ те си.

4 И бѣше близъ пасха та,
тразда нико Иудѣискѣи.

5 Като вдигна прочѣе И-
сѣсъ очѣ те си, и видѣ, за-
шѣ много народъ ѿде кѣде
него. рече на Фѣлѣппа: ѿ гдѣ
да кѣпиме хлѣбѣкове да глѣдѣтъ
та;

6 (ѿ това рече ѿскѣшаваю-
щи го: зашѣто самѣи знаѣ-
ше шѣ ще да прѣви).

7 ѿговорѣ мѣ Фѣлѣппъ:
за двѣсте грѣша хлѣбъ не
ѿмъ стѣга, да зѣме секой по
мѣлко комѣтченѣ.

8 Рече мѣ Едѣнъ ѿ оуче-
ницѣ те мѣ, Яндрѣй братъ
на-Сѣмѣна Петра:

9 Нахѣжда се тѣка Едѣно
дѣтѣ коѣто ѿма пѣтъ хлѣба
глѣмѣнны и двѣ рѣкъ: но
шѣ ще да чѣнатъ онѣ на
толко народъ;

10 И Исѣсъ рече: направѣ-
те да насѣдатъ чѣловѣцѣ те,
и ѿмаше много трава на мѣ-
сто то, насѣдаха прочѣе чѣло-
вѣцѣ те колѣко до пѣтъ хѣла-
ды на вѣрѣ.

11 И зѣма хлѣбѣкове те И-
сѣсъ, и като въздаде хвала,
подаде ги на оученицѣ те,
а оученицѣ те ги раздаѣли-
ха на онѣа шѣто седѣха:
подобнѣ ѿ ѿ рѣкъ те колѣ-
кото ѿскаха.

12 И като се наадоха, рѣ-
че на оученицѣ те си: собе-
рѣте комѣтченѣ та шѣто
ѿстанѣха, да се не загѣки
нишѣ.

13 И собрѣаха та напжани-